

Marea Adunare Națională a R.P.R. a ratificat Tratatul de la Varșovia

LEGE

privind ratificarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Ungară, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Română, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Cehoslovacă, semnat la Varșovia la 14 mai 1955

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române hotărăște:

— Se ratifică Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Populară Albania, Republica Populară Bulgaria, Republica Populară Ungară, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Română, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Cehoslovacă, semnat la Varșovia, în ziua de 14 mai 1955.

Președintele Prezidiului
Mării Adunări Naționale
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului
Mării Adunări Naționale
AVRAM BUNACIU

București, 30 mai 1955

Voința poporului român

În dimineața zilei de luni 30 mai deputații poporului nostru s-au adunat în cea de a 6-a sesiune a Mării Adunări Naționale a R.P.R. Ei s-au întrunit pentru a-și spune cuvântul asupra proiectului de lege privind ratificarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat la Varșovia la 14 mai 1955 între cele opt țări europene ale lagărului păcii. De asemenea, vor fi discutate proiectul de lege a bugetului de stat pe anul 1955 și proiectul de lege pentru ratificarea decretelor date de Prezidiul Mării Adunări Naționale în răstimpul dintre sesiuni.

Primit cu aplauze îndelungate tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, face expunerea asupra Tratatului de la Varșovia. Din timp în timp răsună aplauze puternice și prelungite. Deputații și prin ei întreg poporul nostru își arată atașamentul deplin față de politica guvernului.

„Astăzi, viața nouă pe care și-o construiește poporul nostru, — spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — securitatea și independența sa națională, sînt apărate de puterea populară și de forța fără seamăn a celor 900 milioane de oameni de la Elba pînă la Marea Chinei, în frunte cu cele două mari puteri mondiale — Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză — hotărîți ca în caz de primejdie să se ajute frățeste unii pe alții cu toate puterile lor“.

Prin cuvîntul lor, deputații au împărtășit năzuința sfîntă de pace a poporului nostru, dragostea lui de a munci cu și mai multă însuflețire pentru întărirea hotărîrilor luate la Varșovia.

Cînd președintele Mării Adunări Naționale face cunoscut că s-a votat în unanimitate legea pentru ratificarea Tratatului de la Varșovia, sala frează de bucurie. Deputații, în picioare, salută cu aplauze furtunoase ratificarea Tratatului. Prin votul lor dat ratificării, deputații au arătat încăodată puternica voință de pace a poporului nostru.

Consfătuirea directorilor caselor de cultură raionale

Orașul Sighișoara a fost locul unei rodnice întâlniri. Vreme de trei zile (26, 27 și 28 mai), s-au ținut aci lucrările consfătuirii pe țară organizată de Ministerul Culturii, cu directorii caselor de cultură raionale. La consfătuire au mai luat parte ca invitați directorii ai căminelor culturale, conducătorii de formații artistice și alți activiști culturali.

Cu un deosebit interes a fost urmărită informarea „Activitatea casei de cultură raionale în timpul muncilor de primăvară“, făcută de directorul casei de cultură din Alexandria, precum și darea

de seamă prezentată de directorul casei de cultură din Sighișoara cu privire la: „Ajutorul dat de casa de cultură raională pentru dezvoltarea activității căminelor culturale și colturilor roșii din gospodăriile agricole colective“. S-au mai ținut referate despre valorificarea folclorului, rolul creației literare în educația comunistă a oamenilor muncii, alegerea și interpretarea repertoriului și însemnătatea cercurilor de studii și profesionale.

Despre învățămîntele consfătuirii de la Sighișoara vom vorbi mai pe larg în numerele viitoare ale „Albinei“.

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

ANUL 58 Seria II-a Nr. 388

8 pagini 15 bani

Miercuri 1 Iunie 1955

La prășitul porumbului

„Nu vom lăsa nici o buruiănă să ne fure bucatele din traistă...“ spunea mai dăunăzi, țăranul muncitor Niculae Bîrzan vecinilor săi Vasile Bîrzan și Ilie Enache Stan. Și într-adevăr, pe ogoarele lui Niculae Bîrzan nu vei găsi buruieni. Porumbul lui, semănat în pătrat, este de toată frumusețea. Prașila I-a a terminat-o cu două săptămîni în urmă. Acum se pregătește să facă a II-a prașilă. Semănînd în cuiburi așezate în pătrat, el poate merge cu prașitoarea trasă de vite și în lungul și de-a latul ogorului.

Alexandru Preoteasa n-a semănat porumbul în rînduri așezate în pătrat, însă și el folosește acum prașitoarea. Rarița nu o va mai folosi. Și-a dat seama din anii trecuți că rarița este păgubitoare. Pe ogorul unde a rarițat, a cules în toamna trecută doar vreo 800 kg. porumb la ha. De ce dăunează rarițatul? „Pentru că prin șanțurile lăstate de rariță, terenul își mărește suprafața de pierdere a apei — spune sfătos, în adunări, Alexandru Preoteasa. Apoi mai vedem că rarița

taie o mare parte din rădăcinile porumbului...“

— Parc-ai fi agronom?! Așa le spul nea Lisandre, — glumește cu el cîte un prieten mai tînăr.

— Nu-s agronom, răspunde el, dar agronomul și cartea m-au învățat și mi-au deschis mîrtea!...

Cu cîteva zile în urmă, Ilie Enache Stan a grăpat ogorul însămințat cu porumb. Acum el prașește. Anul trecut a scos peste 3.000 kg. porumb boabe la hectar. Anul acesta este hotărît să culegă cel puțin 4.000 kg. În ajutorul lui Ilie Enache Stan au venit la prășit și vecinii săi Constantin N. Nicolae și Tobașaru Nicolae cu nevestele. „Muncesc pe ajutate“ așa se spune prin Băberii. El s-au înțeles să se ajute unul pe altul, pentru că unde-s mai mulți, munca merge mai cu spor, se face la vreme.

A. Băbeanu

Ajutor frățesc

O preocupare permanentă a conducerii și a muncitorilor și tehnicienilor Uzinei „Semănătoarea“ din București — uzină care produce semănători, secerători-legători etc. — este și perfecționarea construcției mașinilor agricole pe care le fabrică. Colectivul acestei uzine ține întotdeauna seama de cerințele și părerile oamenilor muncii din agricultură care folosesc aceste mașini și caută ca prin îmbunătățirile aduse să le dea un sprijin tot mai puternic pentru a dobîndi recolte mari la hectar. Astfel din anul 1952 și pînă acum, au fost introduse la tipul de secerătoare-legătoare SL 52 peste 300 de îmbunătățiri de construcție. Productivitatea secerătorilor din noul tip, față de cele din tipul

SL 52 a crescut de la 6 hectare în 10 ore, la 7,5 hectare. Datorită modificărilor aduse, seceratul făcut cu noul tip de secerătoare-legătoare, va costa într-o singură campanie cu circa 2 milioane lei mai puțin decît dacă acesta ar fi fost făcut cu secerători SL 52.

Avînd o strînsă legătură cu oamenii muncii de pe ogoare care folosesc mașinile fabricate în uzină, căutînd să perfecționeze tipurile de mașini fabricate, muncitorii și tehnicienii de la Uzina „Semănătoarea“ dovedesc zi de zi grija și interesul lor frățesc pentru oamenii muncii de la sate. Ei dau astfel un puternic sprijin muncitorilor din agricultură și luptei dusă de țărînimă muncitoare pentru obținerea unor recolte sporite.

Inițiativă gospodărească demnă de urmat

Țăranii muncitori din comuna Hălăucești, raionul Pașcani, regiunea Iași, au semănat în primăvara aceasta, mai multe hectare cu porumb, sfeclă de zahăr și alte culturi prașitoare, decît suprafața însămințată cu asemenea plante în primăvara anului trecut. Suprafața de teren ce trebuia prașită era mare, iar prașitori în comună, puține la număr. Cunoșcînd din vreme această situație, comitetul executiv al sfatului popular comunal s-a sfătuit într-una din ședințele sale și a hotărît ca prin deputați și fruntașii recoltelor bogate, să îndemne oamenii pentru a transforma plugurile în prașitori și a se a-

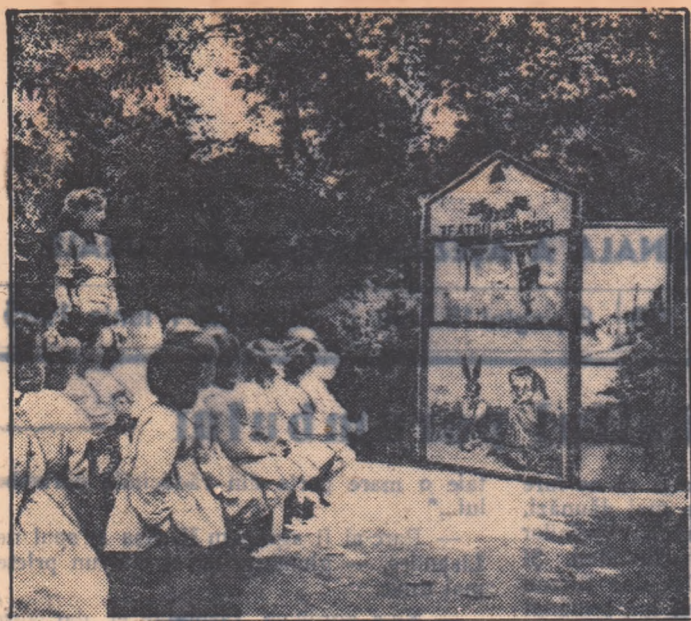
juta între ei. Și îndemnul dat de sfatul popular n-a rămas vorbă goală... Numeroși țărani muncitori — ca Imre Iănos, Vasile Blaj, Gheorghe Damoc și alții — după terminarea însămințărilor din primăvară și-au transformat plugurile în prașitori. După ce-au terminat prașila ei au împrumutat prașitorile și altor țărani muncitori din comună.

Folosînd cu chibzuință utilajul agricol, ajutîndu-se între ei, țăranii muncitori din comuna Hălăucești, au putut prași, bunăoară, în cîteva zile 100 hectare cu sfeclă de zahăr și 78 hectare cu cartofi.

Colectiviștii, fruntași la întreținerea culturilor

Pe ogoarele gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie“ din comuna Codlea regiunea Stalin se face prășitul sfeclei de zahăr. În același timp harnicii colectiviști dau plantelor și îngrășămintele necesare.

Copiii colectivștilor de la G.A.C. „Viață Nouă” din comuna Sintana, regiunea Arad, asistă la un spectacol dat de teatrul de păpuși de la căminul de copii al gospodăriei.

Copiii din Pechea

— Dă-mi cărămidă roșie!
— Ia-o pe-a verde, că nu mai merge macaraua!...
...Și copilul aplecat deasupra lăzii cu jucării, scormonește, caută ceea ce i s-a cerut printre figurile de lemn.
— Dă-mi un picior de pod!
— O fereastă la casă!...

Și tot așa, până la ziua jumătate, când oboseți de zorul construcțiilor, copiii încep să se pregătească de prinz.

Copiii construiesc case din cuburi, iar deasupra lor salcimmii din Pechea își drămuiesc albul florii și mirosul de miere de mai. Peste tot numai flori, troscot, copii, riset și primăvară. Peste tot flutură cămășuțe și pantaloni care, parcă au luat cîte-o culoare de-a primăverii. A primăverii care i-a scos la soare, la cîmp, la miros de pămînt reavăn. Casa cu țigla roșie e grădinița gospodăriei. Aici, în casa aceasta, se aud scrișnind macarale pentru construirea unui palat, se aud loviturile pentru înțepenirea picioarelor podului și țipătul păpușilor pe care „o mămică” grijulie o strînge la piept, turtindu-i nasul de pluș...

Aici, duduie tractorul lui

Tudosie Angheluță, iar Victorița Gheorghe își împacă păpușa care scincește. Se joacă fără grijă copiii colectivștilor din Pechea. Părinții, fără grija copiilor, sînt la cîmp, Muncesc pentru sporul colectivei, pentru viața odraslelor lor.

...Numai două fete stau și veghează aici la grădinița cu multă dragoste, așa încît nici „tractoristul” Angheluță, nici Victorița să nu observe lipsa mîngîierilor mamei. Neagu Victoria și Neagu Maria, educatoarele îngrijesc și băieții și fetițele pînă cînd părinții acestora se întorc de la plivit ori prășit. Mamele își iau acasă copiii veseli și sănătoși.

Pentru ei se sfătuiesc mamele ca de ziua lor să fie echipați cu șorțulețe și pantalonășii noi. Pentru ei președintele gospodăriei și cel al sfatului popular discută despre grăbirea lucrărilor la cea de a doua grădiniță, fiindcă s-au înmulțit copiii. La magazinul cooperativei din sat le-a adus un nou transport de jucării și hăinuțe. Viața copiilor de la sate s-a deschis ca o floare a primăverii.

Ion Anton

Țăranii muncitori își înfrumusețează satele

PUTEREA UNITĂ A OAMENILOR

Locuitorii din Ghindeni, raionul Craiova, nu și-au preocupat niciodată timpul cînd a fost vorba de a înfrumuseța fața satului lor.

Așa s-a putut întâmpla vechia lor dorință de a avea cămin cultural cu o sală cu 400 de locuri și bibliotecă de sute de volume și pe măsură ce oamenii își îndeplinesc dorințele, altele noi le și iau locul; iată-i acum gîndindu-se la altceva. Pentru a se aproviziona cu diferite produse, locuitorii trebuiau să bată drum de cîteva ceasuri pînă la oraș. Ghindănenii și-au unit din nou forțele și au construit un magazin central, unde găsesc azi mărfurile de care au nevoie. E de la sine înțeles că șirul înfăptuirilor nu se va opri aici.

C. Dumitrescu
corespondent

ASA FAC BUNII GOSPODARI

În satul Surdulești raionul Roșiori de Vede, s-a mărit, după cum e și firesc, numărul școlărilor, ceea ce a dat o grijă nouă țăranilor muncitori. Școala trebuie mărită. Ca atare ei au hotărît să strîngă bani, materiale, au muncit vîntur și au mai ridicat o sală de clasă. Așa au făcut și cînd au construit cele patru poduri din comună. E îndreptățită ca atare mirarea de care au fost cuprinși cei din Surdulești, cînd au auzit că vecinii lor din Miroși au cerut în adunarea populară să li se dea cîteva stănoage pentru un pod.

— Noi ni le-am găsit singuri. E destul lemn în comună, brațe de muncă sînt din belșug. Totu-i să nu stai cu mîinile cruciș, să aștepti de sus. Gospodarul bun se descurcă repede și fără cheltuială mare.

Preda Marin
corespondent

O familie de artiști amatori

Ajutat de teatrul de stat din Pitești și de secția culturală a sfatului popular raional, colțul roșu al gospodăriei agricole colective din Văleni-Podgoria trăiește azi o viață bogată. De aceea e și alit de mult căutat de colectivști. Nelipsit dintre ei e președintele gospodăriei agricole colective. Dar Vasile Corbeanu, președintele, nu vine singur. Vine cu toată familia. O familie de artiști amatori.

Să-i cunoaștem:

Fetița, cea mai mică artistă a familiei a sînt pe scenă prima oră anul trecut. Avea doar 6 ani, dar ce cald a spus atunci o poezie despre pace! Vasile, pionierul, care e în clasa VI-a nu prea lua însă în serios talentul surorii sale mai mici. Zice că recită „copilărește”.

— Cînd ai spus poezia, parcă ai cîntat-o — o necăjea el.

Vasile și-a împărțit părerea și fratelui său Gogu pentru care are un deosebit respect, căci Gogu, flăcău de aproape 17 ani, e și fruntaș în gospodărie și un om de temel al brigăzii artistice

de agitație. Focul lui sînt jocurile naționale la care nu-l întrece nimeni. De vrei să-i rămi prieten însă, să te ferești a-i pomeni de vreo schimbare în rînduiala perechilor de dansatori.

— Dacă nu mă potriveșcu alta, ce vrei? Eu cu Maria Tudorache joc, și-alit!

Mulți îi dau dreptate... Tare sînt îndrăgite de prietenii colțului roșu, „Bătuța”, „Ciobănașul”, „Invirtita” și celelalte jocuri, dar nu mai puțin îndrăgite sînt scenetele. Dacă la jocuri e tare Gogu, la teatru și recitări îi ia mult înainte Mitu, alt fecior din familia aceasie de artiști. Alit joacă de bine, bunăoară, în rolul generalului din sceneta „Supărarea lor”, încît juri că e chiar generalul burghez ce a avut moșie prin părțile acestea, pe vremea boierilor. Cu deosebire însă le place colectivștilor, atunci cînd Mitu spune versuri hazlii care-i înțepă, de pildă, pe codăși, pe cei care irosesc roadele muncii celor harnici. Intr-un asemenea dialog hazliu, Mitu, cel mai mare fecior al președintelui, a avut rolul unui colecior care nu se îngrijește de produse, ci le lasă să se risipească. Cu alit haz a arătat flăcăul isprava colecitorului, încît multă vreme, acestuia nu i s-a spus pe nume, ci doar „Risipitorul”.

De curînd, a avut loc la colțul roșu al gospodăriei colective o repetiție, care a ținut mai mult ca de obicei. Ascultase ce ascultase și Lenița, artista cea mică, apoi a prins-o somnul și a așipit în poala mamei. În jurul mamei se strinsese acum toată familia. Tatăl întinse mîinile cu gînd să ia fetița în brațe. Il intrerupse vocea unui colectivist intrat atunci: „Tovarășe președinte, colectivștii au văzut teatrul de păpuși de la oraș și acum zor nevoie, să facem și pentru copiii noștri unul”.

Președintele privi lung spre omul din fața lui.

— E vorba doar de copiii gospodăriei — adăugă acesta, parcă citind gîndurile președintelui.

„Avem alitea de făcut, dar și asta trebuie”, gîndi Vasile Corbeanu. Apoi spuse cu glas tare:

— Telefonază tovarășilor de la teatrul de stat din Pitești și spune-le că-i rugăm să vină să ne ajute, că noi pregătim aici totul. Să avem și teatrul de păpuși — spuse președintele rîzînd. Porni apoi mulțumit spre casă, de mînd cu fetița, care auzind de păpuși, uitase și de somn și de toate și nu mai contenea acum cu întrebările.

Mălina Cajal

Dezvoltarea viețuitoarelor în decursul vremurilor

Data apariției primelor viețuitoare pe pămînt se pierde în negura vremurilor. Oamenii de știință au putut stabili însă perioadele (erele) în care au trăit diferitele animale. Aceste perioade numără sute de milioane de ani timp în care viețuitoarele s-au transformat pe încetul ajungînd la maimuță și în cele din urmă la om, așa cum se vede din desenele de mai jos.

Era celor mai vechi viețuitoare. (Era paleozoică). A durat 330 milioane ani. În această perioadă apar primii pești, primele broaște și primele reptile.

Era viețuitoarelor avînd asemănări și cu viețuitoarele vechi și cu cele de azi. (Era mezozoică). A durat 110 milioane ani. Apar în acest timp mamiferele (animale care nasc pui și-i alăptează) și păsările.

Era viețuitoarelor asemănătoare celor de azi. (Era neozoică). A durat 56 milioane de ani. Apar maimuțele și în cele din urmă omul.

Cartea poștală „Pronosport”

În curînd se va introduce la sate cartea poștală „Pronosport”. Cu ajutorul acestei cărți poștale țăranii muncitori pot lua parte la concursurile Pronosport. Scopul acestor concursuri este de a-i ajuta pe țăranii muncitori să cunoască diferite ramuri ale sportului ca și activitatea sportivă care se desfășoară în țară, dîndu-le totodată posibilitatea să obțină însemnate premii bănești. Pentru a lua parte la concursul Pronosport, fiecare participant trebuie să indice la me-

ciurile din program rezultatul prin 1, X sau 2.

Poșta garantează colectarea buletinelor carte poștală în fiecare săptămînă. Premiile se vor plăti cîștigătorilor direct la adresa scrisă pe cartea poștală.

Buletinele carte poștală se depun de către participanți în fiecare localitate pînă la ziua și ora pe care le va anunța poșta din localitatea respectivă. Costul unei cărți poștale cu o variantă este de 3 lei, iar cu două variante 5 lei. În acest preț intră și taxele poștale.

ALBINA

Amplasuri despre viața noastră de ieri și de azi

TUDOR ARGHEZI

C. BABA „Odihnă pe câmp”.
De la expoziția anuală de stat a artelor plastice).

Ciobanii

Cind oile tîrleau, la prînz, ciobarii
Cintau din fluier cîntece de jale
Iar noaptea, nedormind, citeau în stele,
Dar nu știau să numere nici banii.

Cu oile, măgarii și doi cîini
Erau prieteni buni, la cataramă.
Cei plimbăreți nu-i prea băgau în seamă.
Deși poșteau la urda de la stîni.

Proptiți în bite și cu bunda-ntoarsă
Adesea ori scrișnit-au către cer;
L-au suduit amarnic pe boier
Dar inima rămasu-le-a tot arsă.

Pe porumbiști, cu turma de mioare
Am întîlnit acum din nou ciobanii.
De știu ori nu să numere azi banii
N-am cutezat să pun vreo întrebare.

Ci am huit cuprins de bucurie
C-alătura de fluier, la chimir
Eu am văzut — și zău, că nu mă mir
Două tratate de zootehnie.

GEORGE CIUDAN

Lipsesc morminte

E zarod-n tribunatul miștor.
Sedința lungă țire de la șasa.
Se-ncumetase un căprar
Să calce ordinul ce i se dase.

Doi cite doi, săterii răzurătiți
Aveau să fie duși între soldași,
Dintr-o comună de săraci lipiți.
Și puși să-și sape groapa și-mpușcați.

Căprarul se lăsase dus de gînd.
Cînd gropile săpate erau gata,
Trăgea cartușele în vînt,
Făcîndu-i pe țărani scăpata.

La cercetarea noilor morminte,
In lutul fuguiat și moale,
Au fost găsite-n loc de oseminte
Mormintele pe dinlăuntru goale.

Căpraru-i vinovat de două ori.
Întîi, nesocotise un grad de colonel
Și-a tîlmăcit un ordin de superiori,
Cum cutezase să-l priceapă el.

Dar mai cumplita lui vinovăție,
Ticăloșit de crima îndoielii.
E c-a simțit în sînge o frăție
Și-o solidaritate cu rebelii.

Stăpîniți judecării, fără jînd,
Dau pildă și osînda ce faptei se cuvînt,
Că țara ne rămîne, socotînd,
Cu cincizeci de morminte mai puține.

La cosit

Zboară coasa prin trifoi Cosînzeana, care-i gazda,
Și prin mei, lîngă zăvoi, Ride cum întinde brazda,
C-a ieșit, flăcău vînjos, Retezînd trifoiul, meiul,
Cu cositul, Făt-Frumos. Parcă scrisă cu condeiul.

Oacheș, nalt și lat în spete, Cînd cositul l-a sfîrșit,
El a luat-o pe-ndelete Cîmpul pare împletit,
Și-n răstînpuri, trei minute, Ca o scoarță verde-n dungl,
Bate coasa și-o ascute. Și urzit pe fire lungi,

Cu izvor, din loc în loc,
Floarea macului, de joc.
Și zăvoiul tot miroase
A izvor și tiparoase.

DIN SCRISORILE OAMENILOR MUNCII DE LA SATE

Zice fiul către mine

Zice fiul către mine:
„Mamă dragă, vezi tu bine
Ești bătrînă, și-o fi greu
Să muncești așa mereu
Nu veni azi la plîvit
Șezi acas' la hodinit
Nepoții și-i legăna
De-amu asta-i treaba ta”.

Dar eu spun feciorului
Naltului, voinicului:
„Hei ficior, brigadiere,
Îți mulțam de-așa părere...”

Nu-i mamă-ta prea bătrînă
Și acas' n-o să rămînă
Ci vin cu brigada mea
Și steagul și l-om lua”.

Apoi zice fiul iară:
„Mamă bună, bătrînoară
Steagul de mi-l vei lua
Eu tare m-oi bucura

Cu-așa mamă, vezi tu bine,
N-oi rămîne de rușinel”

Miculică Hălmăgean
comuna Prunișor, raionul
Gurahonț, regiunea Arad

Frunzuliță foaie lungă

Frunzuliță foaie lungă,
Am ieșit la plug în luncă
Și-am arat cum am putut
Din bătrîni cum am știut
De trei ori mi-am rupt cormana
Și-am spetit-o pe Joiana,
Dar cînd am fost la cules
Cu nimic nu m-am ales.
Dintr-un jugăr semănat
Vreo trei coșuri am cărat.
Mai departe, doar oftatul
Că n-am făcut ca tot satul
Și-ascultai ce-au zis chiaburii,
Uscă-li-se cerul gurii.
Frunzuliță lemn uscat,
Dar de-acum m-am învățat.
M-am scris în gospodărie
Și muncesc cu bucurie.

La arat avem tractoare,
Brazde-adînci taie-n răzoare,
Și-om culege rod bogat
Pe țarina fără hat.

Cîntec popular auzit în Văleni

Strigături

Frunzuliță iasomie
Fata care-mi place mie
O cunoști dintre o mie
Prima-i în gospodărie.

★
Frunză verde fir mohor
Fata leneșă dă zor
Doar la horă cînd e-n toi:
Iar la muncă dă-napoi.

★
Foicică trei alune
Fata harnică îți spune:
Să ieșim, bade, la muncă
Cînd răsar zorii pe luncă.

★
Frunzuliță bob năut
Are badea tot ce-a vrut.
Că ogorul și-a muncit
Cum în carte a citit.

Gheorghe I. Breazu
corespondent

Răvaș către un codaș dintr-un sat fruntaș

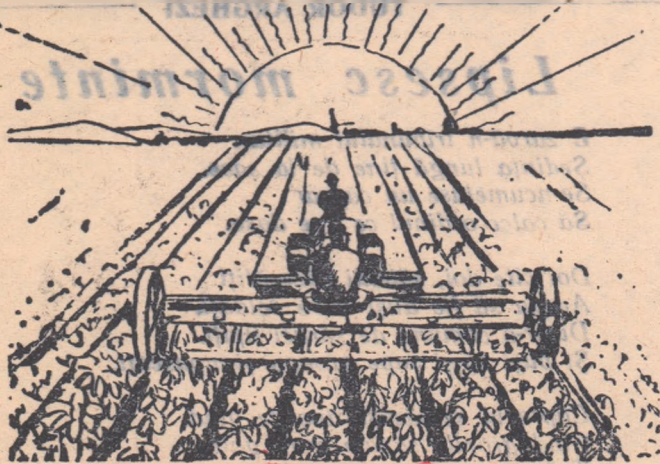
I se nimereste și lui
Pașea Ștefan de la Nr. 36
din satul Lăschia, comuna
Făurești, raionul Lăpuș,
regiunea Baia Mare.

Vezi? Comuna ta-i fruntașe; —
O știu sate și orașe, —
Da-n ogorul tău, bădie,
Crește multă bălărie
Și de-aceea m-am gîndit
Să te-ajut și la plîvit
Cu un pic de poezie:
Ia aminte măi, bădie
Că în hold-o buruiiană
E-o adevărată rană.
Bine-ar fi să nu mai fie
Nici codași, nici bălărie!

Al. Bălănescu
corespondent

ALBINA

ALBINA

LUCRĂRI ÎN CÎMP

În luna aceasta trebuie dată o atenție deosebită culturilor la cîmp. La porumb, floarea soarelui, sfeclă, cartofi și bumbac, se execută în continuare prașitul. Adîncimea prașilelor la porumb și bumbac se micșorează față de prima prașilă, iar la celelalte plante prașitoare ea se mărește, afară de floarea soarelui, unde toate prașilele se fac la 8—12 cm. adîncime. Odată cu prașitul, trebuie făcut și răriatul plantelor în cîmp. La sfecla de zahăr răriatul se face pînă la apariția frunzei a treia, la bumbac cînd plantele au crescut de un lat de palmă, iar la porumb și floarea soarelui această lucrare se termină odată cu prașila a doua. Prașilele se repetă ori de cîte ori este nevoie (cînd s-a format scoarța la suprafața pămîntului sau cînd au crescut buruienile). Nu trebuie să se mai facă răriatul sau mușuroitul la porumb și floarea soarelui întrucît prin această lucrare nu facem altceva decît să înlesnim pierderea apei din sol.

Odată cu executarea prașilelor, se pot da și îngrășăminte suplimentare care să ajute creșterea și dezvoltarea plantelor. Astfel, culturile de porumb și floarea soarelui se pot îngrășa suplimentar cu superfosfat, iar cele de sfeclă de zahăr cu must de bălegar subțiat cu trei părți apă.

La porumb și floarea soarelui, se face și copilitul (îndepărtarea lăstarilor dați din rădăcină), lucrare ce ajută la o mai bună dezvoltare a plantelor. Această lucrare se repetă atunci cînd apar lăstarii. Tot în această lună se face polenizarea suplimentară artificială la secară, iar mai tîrziu începe și la floarea soarelui. La secară această operațiune se face cu ajutorul unei frînghii trasă de doi oameni peste spicele înflorite din lan și se repetă de 2—3 ori în timpul înfloririi. La floarea soarelui polenizarea suplimentară se execută cu ajutorul unor mănuși de stofă sau blană care se freacă de fiecare pălărie, aducînd astfel polenul de la o plantă la alta. Lucrarea se poate face și mai simplu prin alipirea a cîte două pălării vecine.

În culturile de grîu, la începutul acestei luni, apare cîrăbușul spicului. Pentru combatere se recomandă să se ia din timp măsuri de strîngere și distrugere a lui. Ceilalți dăunători (rățișoara sfeclei, gîndacul roșu al rapiței și alții) se combat cu hexacloran sau arseniat de calciu. În lucernieră trebuie să se facă controlul pentru descoperirea vetrelor de cuscută (torțel). Atunci cînd se observă apariția cuscutei, porțiunea atacată se cosește și în urmă pămîntul se rade bine și se arde cu paie.

La sfîrșitul acestei luni încep lucrările de recoltare. Trebuie luate din timp toate măsurile pentru repararea mașinilor și uneltelor de recoltat și treier. Mazărea se recoltează cea dintîi și anume, cînd se îngălbenesc păstăile de la baza tufei. Tot pentru a evita pierderile de boabe, se recomandă executarea recoltatului dimineața, pe rouă, cînd păstăile nu se scutură. Așa trebuie să ne orientăm și la recoltarea rapiței. Momentul începerii recoltării rapiței este atunci cînd tecile de jos devin cafenii la culoare. Recoltarea secarei, a orzului și a grîului se face atunci cînd plantele au ajuns în pîrgă.

După recoltare, imediat, trebuie făcut dezmiriștitul. Această lucrare se execută la o adîncime de 5-6 cm. cu plugul. Prin dezmiriștit împiedicăm pe de o parte pierderea umezelii din pămînt, iar pe de alta introducem în pămînt semințele de buruieni scuturate pe teren care vor încolți și pe care le vom distruge de tot, odată cu arătura adîncă.

Se pregătesc ariile pentru treier.

LUCRĂRI ÎN GRADINA DE LEGUME

Se începe plantarea răsadurilor de varză și conopidă de toamnă și de gullii tîrzii, după aceleași metode ca la plantările de primăvară ale răsadurilor. Dacă nu s-a terminat semănatul bamelor și plantatul în cîmp al cepii de apă și prazului, aceste lucrări se continuă. Tot acum se face și semănatul ridichilor de iarnă.

În primele zile ale lunii se pregătesc cartofii de sămînță pentru plantările de vară. Apoi tuberculii se pun la iarovizat în încăperi răcoase, bine luminate, dar fără să-i bată soarele. Iarovizarea durează 3—4 săptămîni, după care cartofii se pot planta în teren la sfîrșitul lunii. Tuberculii care au format ochi lungi și subțiri, înseamnă că sînt degenerați și trebuie îndepărtați. De asemeni, și tuberculii stricați în timpul iarovizării se strîng și se aruncă. În perioada în care tuberculii sînt la iarovizat, se recomandă a fi întorși din cînd în cînd pe toate fețele la lumină.

Terenul destinat a se planta în vară cu cartofi, se întreține sub formă de ogor negru (prașit și grăpat) pentru a-l menține mereu afinat și curat de buruieni.

Menținînd astfel terenul, reușim să păstrăm umiditatea în pămînt. Înainte de ziua plantării se va da o cultivație la adîncimea de plantare (8—12 cm.) și apoi se va da o grăpare pentru a nivela terenul. După aceasta, cu un marcator se trece la marcarea terenului în lung și lat, iar la locurile de întîlnire a dîrelor se plantează cartofii. După plantare se dă iar o grăpare, pentru a afina solul.

Culturile de legume se plivesc mereu de buruieni, pe rînduri și la cuiburi. Prașilele se fac cu săpăliga și cu prașitorile trase de cai, ori de cîte ori este nevoie. E bine ca aceste prașile să se facă după ploii sau după irigare, pentru a nu permite formarea unei noi scoarțe la suprafața solului. Tot după o ploaie sau o irigare se face mușuroitul la diferite legume, pentru a le înlesni formarea cît mai multor rădăcini. La culturile de sfeclă, pastîrnac, morcov, pătrunjel și salată, trebuie făcut la timp răriatul plantelor, pentru a favoriza o bună creștere și dezvoltare a lor.

O dată cu prașila a doua, culturile de roșii, mazăre și fasole urcătoare se arăcesc. Cînd tulpinile de pătlăgele roșii au format lăstari de 5—10 cm. se copilesc (se îndepărtează) și apoi se leagă. Această operațiune se repetă după nevoie. Tot după nevoie se face și irigarea roșiilor, ardeilor, cepei, fasolei, vinetelor și castraveților. Odată cu irigarea, la toate legumele e bine să dăm îngrășăminte suplimentare, care ne asigură sporuri însemnate de recoltă.

Pentru combaterea puricilor de varză, de conopidă, gullii și ridichi, se fac prașituri cu D.D.T. sau hexacloran, iar împotriva păduchilor de frunză se fac stropiri cu produse pe bază de nicotină. Pentru combaterea mamei la ceapă și a altor boli de la ardei, vinete, castraveți și roșii, se fac stropiri cu zeamă bordeleză. La fel se recomandă a fi stropite și culturile de cartofi, tot cu zeamă bordeleză, în concentrație de 0,50 la sută. Zeama bordeleză se prepară din var și piatră vînată, după rețeta arătată la lucrările din livezi.

Prașitul în vie trebuie să se facă ori de cîte ori apar buruieni. Gолurile din vie se cotaie, astfel: se îndepărtează primii doi din vîrfurile vecin, apoi se apleacă în vîrfurile lăstarului se în-

un arac. Cînd apar copiii (lăstari) subsoara frunzelor pe scurtăți la o frunză. În cîln de rod, aceștia trebuie pilitul se face odată cu le-

În același timp trebuie să se deși creșcuți din butuc și lemni vechi. Cu cîteva zile se fac și ciupitul vîrfurilor hrăni mai bine florile și a-

Dăunătorii și bolile vișilor, în perioada, trebuie combătute ca astfel rodul viilor de pîlnă. În viile tînere, plantate în trolează vițele pentru a vîrmele sîrmă. Lucrarea se face iar unde se găsesc acești dăunători. Vițele se prătuiesc cu D.D.T.

Pentru a preîntîmpina stropite cu zeamă bordeleză, acesta se face primul stropit, zeamă bordeleză în concentrație de 0,50 la sută.

În viile unde s-a făcut din vîrmele cepe — după vreo 10 zile se doilea cu zeamă bordeleză la sută. Stropirile se vor repete în umedă și ori de cîte ori vine a manei. Zeama bordeleză la sută se prepară astfel:

120 litri o jumătate kg. vînată, apoi se mai pun 50 litri apă, în care se dizolvă și 80—100 grame alaiun, vinată s-a dizolvat, se toarnă bine. Pentru concentrația deosește la stropirea a trei mătoarele: 0,75 kg. piatră 100—120 grame alaiun.

Dacă apare fainarea (mamei) această poate fi ușor combătută cu cicioasă (sulf).

Cînd via înflorite, e bine să se facă polenizarea suplimentară artificială suplimentar pentru ruri de recoltă. Lucrarea se face sau spalierului sau în freca de blană de iepure.

Îndată după înflorit, pîlna se va îngrășa cu bălegar și îngrășăminte.

IUNI

ÎN VIE

LUCRĂRI ÎN LIVADĂ

LUCRĂRI ZOOTEHNICE

muat și în luna iunie, de sau pământul prinde fi completate prin marnugurii (ochii) afară de dar dat dintr-un butuc locul gol și se îngroapă, tă în afară, legându-l de

secundari crescuți de la arii principali), trebuie și când copiii se lasă pentru purtați la 2—4 frunze. Col al doilea și al treilea. și plivitul lăstarilor prea elor fără rod crescuți pe înțe de înflorit e bine să aștarilor, în scopul de a iedica scuturarea lor.

vie, care apar în această și la vreme, pentru a salile mari ce se pot provoca. imăvara aceasta, se condacă nu sînt atacate de ace desfăcînd mușuroaiele, ni se adună și se distrug sau nitroxan.

ariția manei, viile vor fi Acolo unde nu s-a făcut face cît mai degrabă cu tie de 0,25 la sută, iar în această stropire, se va înla înflorire — stropitul al concentrație de 0,50 la însă cînd vremea se menie anunță pericolul de apază în concentrație de 0,50 une într-un butoi de 110— care a fost stins cu puțină apă. În alt vas se pun 50 jumătate kg. piatră vînată (piatră acră). Cînd piatra i peste var și se amestecă 0,75 la sută — care se foantitățile folosite sînt urînătă, 375 grame var și

ium), pe frunzele viței, aată prin prăfuiți cu pu-

să se aplice polenizarea arcare aduce însemnate spotă în scuturarea aracului a florilor între două bucăți

ntul cultivat cu viță de vie cenușă, superfosfat și alte

În această lună o lucrare de căpetenie este prășitul între pomi, care trebuie făcut atunci cînd apar buruienile și după fiecare ploaie, pentru ca astfel să se păstreze umezeala și hrana în pămînt. Pe coaste, terenul din livezi va fi luorat numai în jurul fiecărui pom, pe o suprafață egală cu întinderea coroanei, căci altfel pămîntul afinat s-ar duce la vale odată cu ploile. Dacă timpul va fi prea secetos, se vor uda bine pomii la rădăcină. În jurul fiecărui pom e bine să se facă un fel de farfurie, pentru ca apa pusă în acestea să ude bine toate rădăcinile pomului.

Pentru a ajuta pomii la transformarea mugurilor vegetativi în muguri floriferi, trebuie să se facă pe la mijlocul lunii îngrășarea suplimentară a pomilor cu must de bălegar amestecat cu trei părți apă, gunoi de păsări amestecat cu zece părți apă sau îngrășăminte minerale. De asemeni, în plantațiile de arbuști fructiferi se face afinarea solului în jurul tufelor și printre rînduri și îngrășarea suplimentară.

Pe la începutul lunii e bine să se rărească fructele din pomii prea încărcăți, în scopul de a obține fructe mai mari și mai gustoase. Apoi se vor pune proptele la pomi, pentru a împiedica ruperea ramurilor.

Combaterea bolilor și dăunătorilor este, de asemeni, o lucrare importantă ce trebuie făcută în această lună. Păduchele de San José, de pildă, este unul dintre dăunătorii cei mai periculoși pentru plantațiile de pomi. De aceea, trebuie luate măsuri grabnice pentru distrugerea lui ca și ai celorlalți dușmani periculoși ai pomilor. Acest lucru se va realiza dacă stropirile se vor face la vreme, după recomandările agronomilor:

Larvele păduchelului de San José apar în primele zile ale lunii iunie. De îndată ce se observă apariția lor, se va începe primul stropit cu zeamă sulfocalcică în proporție de 1 litru zeamă concentrată la 50 litri apă. Stropirea se va repeta după 10—20 zile. Zeama sulfocalcică se prepară din 2,80 kg. pucioasă și 1,50 kg. var nestins, sub îndrumarea unui tehnician sau inginer agronom.

În acest timp se va face și al doilea stropit cu zeamă sulfocalcică, la pomii atacați de boala petelor cafenii, de rapăn, ciuruirea frunzelor, putrezirea fructelor și de alte boli. De asemeni, se vor stropi a doua oară pomii atacați de păduchii de frunze, cu emulsii de nicotină.

Pentru omizile și insectele care rod frunzele de pomi se vor aplica stropiri cu zemuri arsenicale (arseniat de calciu sau de plumb în concentrație de 0,3—0,4 la sută). Zeama de arseniat de calciu trebuie amestecată cu o cantitate egală de lapte de var.

Tot în această perioadă se culeg și cireșile, căpșunile și vișinele, iar către sfîrșitul lunii se culeg caisele și pierșicile. Pentru a fi trimise la piață, ele se culeg cu 3—4 zile înainte de coacerea completă a lor. Dacă se consumă în cadrul gospodăriei, ele se recoltează la coacerea completă.

Fructele căzute din pomi înainte de vreme, trebuie adunate și date pentru industrializare (fabricarea țuicii sau oțetului).

Animalele, în această perioadă sînt ținute toată ziua pe pășuni. Pășunatul trebuie organizat pe tarlale, astfel ca să se asigure mereu o pășune bună și proaspătă. Pășunile cele mai bune se vor repartiza pentru vacile de lapte și pentru tineretul taurin. Pășunile umede cu rogozuri sînt folosite cel mai bine de cai, iar cele uscate și cu ierburi mărunte sînt folosite de oi. Pe toate aceste feluri de pășuni, pășunatul nu trebuie să dureze mai mult de o săptămînă pe fiecare tarla. În cazul în care pășunea nu poate hrăni îndeajuns animalele, se recomandă a li se da un supliment de concentrate (tărîțe, uruieli).

Porcii se scot la pășune numai dimineața și seara, deoarece în timpul zilei, din cauza căldurii mari se pot îmbolnăvi. Tot acum purceii se întarcă, iar scroafele trebuie date la vieri. Gospodarii trebuie să supravegheze iepelile și cînd apar căldurile să fie date la montă cu armăsarii comunali. În caz că iepelile montate nu au prins, monta se repetă. Supravegherea și montarea iepelilor în această lună va face ca mînjiile să se nască într-o perioadă cînd au toate condițiile prielnice de creștere și dezvoltare.

Tot acum se face și tunsul oilor. Pentru aceasta oile nu se mai scot la pășune cu 10—12 ore înainte de tuns, pentru a nu avea stomacul prea plin. Operațiunea tunsului începe de la picioare, cap, apoi se trece pe pînțele și de-a lungul corpului. Se are grijă în timpul tunsului să nu se piște pielea. După ce s-a terminat de tuns toate oile, se face prima îmbăiere pentru prevenirea și combaterea scabiei (rîiei) și distrugerea căpușelor.

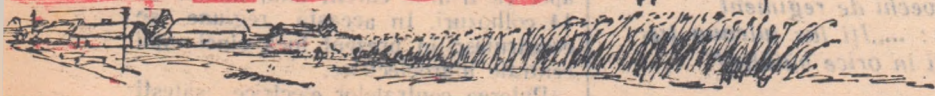
În stupină se introduc rame noi și se extrage miera din ramele căpăcite. Mătcile bătrîne se înlocuiesc cu altele tinere. Cînd avem roiuri mai slabe, acestea trebuie ajutate cu faguri cu puieți și albine. În a doua parte a lunii, roirea slăbește și începe culesul. În acest timp albinele nu trebuie stingherite în lucru. Acum se poate recolta o parte din miere avîndu-se grijă ca fagurii să se scoată ușor și stupii să nu fie lăsați descoperiți mult timp.

Crescătorii de viermi de mătase trebuie să pregătească materialele de îngoșare (paie de rapiță sau cereale, crengi, etc.). Temperatura din încăpere trebuie să fie cam de 21 grade.

În țară începe prima coasă la lucernă și trifoi. Tot în această perioadă se face recoltarea borceașului (cositul lui se face odată cu înflorirea plantelor de măzărliche). După cosire, furajele se usucă și se strîng în stoguri. În urma recoltării lucernei și trifoiului, se recomandă ca terenul să fie grăpat.

Terenurile rămase de pe urma recoltării păioaselor e bine să fie însămînțate cu plante de nutreț (porumb furajer, iarbă de Sudan, etc.). După recoltarea păioaselor terenul se ară la o adîncime de 18—20 cm., se grăpează și apoi se însămînțează cu plante furajere.

O mare atenție trebuie dată pregătirilor pentru însilozarea nutrețurilor. Nutrețul murat constituie o bună hrană pentru animale în timpul iernii. Cele mai bune plante care se murează sînt: porumbul, sorgul, iarba de Sudan, dughia, etc.

**22.400 Kg. PORUMB
la hectar**

Vorbește Mark Ozernii...

Colhoznicul M. E. Ozernii, Erou al Muncii Socialiste, laureat al premiului Stalin din colhozul „Partizanul Rôș”, regiunea Dnepropetrovsk, vorbește în studioul centrului de radioficare colhoznic despre felul cum a muncit pentru a obține 22.400 kg. porumb la hectar.

Vorbind despre îngrijirea culturilor, M. E. Ozernii a spus: „Imediat după ce porumbul a răsărit, boronim ogorul de-a curmezișul rindurilor pentru a nimici crusta și buruienile mărunte. Nu trebuie să ne temem că boroana va nimici împreună cu buruienile și plantele de porumb. Dacă semințele au fost introduse la adâncimea convenită, ghiarele boroanei nu pot dăuna plantelor tinere. Prima lucrare între rinduri, ca și plivitul manual al cuiburilor, se execută după ce au apărut la plante 2-3 frunze. Apoi, la 15-20 zile, facem a doua prașilă și al doilea plivit. Cînd apare mușul la porumb facem prașila a III-a. A patra prașilă se execută la noi manual, deoarece la acea dată porumbul este înalt și tractoarele pot rupe tulpinele plantelor”.

Grădinița noastră de copii

de T. ZLATORUNSKAIA

Vera Ivanovna Makeevici tocmai îi făcea ceva de mâncare fiului său Serezja, cînd pe neașă masă veni colhoznica Cebulaieva.

— Precum vezi, am venit la tine Vera Ivanovna. Vreau să stăm puțin de vorbă. Se poate?

— Ce s-a întimplat? Spune.

— Vreau să vorbesc despre copiii noștri. Conducerea colhozului a hotărât să facă pentru ei un teren de joacă pentru că, deh, sintem în pragul verii. Femeile din colhoz vor însă altceva: o grădiniță de copii așa cum ne-o doream noi de mult. Și iată că ne-am scotit că ar fi bine să te rugăm pe tine.

Vera Ivanovna rămase însă pe gânduri. Tare ar fi vrut ea să facă ceva pentru copiii și mamele colhozului. Un lucru însă o punea pe gânduri:

— Cu ce să începem? Tare mi-e teamă că nu vom reuși.

— Lasă, Vera Ivanovna! Ce vorbești! Se poate una ca asta? Noi mamele vom face tot ce e nevoie. Dar, dumneata vrei să faci treabă?

— Sigur că vreau!

— Ne-am înțeles! spuse cu hotărîre Cebulaieva și se îndreptă spre ușă.

Conducerea colhozului o numi pe Makeeva conducătoare a grădiniții colhoznice de copii.

Peste cîteva zile, cînd Vera Ivanovna se duse să vadă clădirea care le-a fost dată de către conducere, îndoiala o cuprinsese din nou: pereții goi, pe alocuri scoroșiți... Ce e de făcut? Te pomenești că se mai face și de ris în fața oamenilor.

Mindria ei însă nu o lăsa să dea înapoi: „M-am apucat, trebuie să duc treaba pînă la capăt”.

Vera Ivanovna se duse la președinte să-i ceară o mină de ajutor. Președintele se arătă a fi un om inimos și înțelept.

— Spuneți că e nevoie de reparații?

Bun, le vom face! Nici paturi pentru copii nu sînt? Poate că timpurii noștri ne vor ajuta! Sigur că ne vor ajuta! Vom avea și paturi. Cu celelalte, cu vasele, cu jucăriile descurcați-vă dumneavoastră. Asta e treaba femeilor!

Vera Ivanovna se puse pe treabă. Zile întregi alerga de colo pînă colo, la conducere, la grădină, la magazin...

Cînd în casa reparații și strălucitoare de curățenie s-au adus flori și s-au pus perdele la ferești, Vera Ivanovna se simțea fericită. Parcă era o altă casă! Ce e de făcut însă cu pernele și plăpumele?

— Nu te mai amări, Vera Ivanovna — spuneau colhoznicele. — Aducem noi repede de acasă. Iar la anul vom cumpăra.

Și iată că sosi și ziua mult așteptată. Ziua în care trebuiau să vină copiii. Va ști ea oare să-i atragă? Și ziua aceasta a trecut cu bine.

În clădirea de nerecunoscut, răsundă astăzi risul cristalin al copiilor. Mamele îi lasă aici pline de încredere, copiii se joacă, învață poezii, iar grădinița e mindria colhozului.

Cînd se fac serbări, mamele stau mindre și fericite pe băncile așezate frumos în rînd, iar de pe „scenă” le surd chipurile buclate ale micuților „artiști”.

Noi centrale electrice sătești

În satele Uniunii Sovietice sînt date neîncetat în folosință zeci de noi centrale electrice.

Astfel, pe riul Zușa din regiunea Orel a fost construită o nouă și puternică centrală hidroelectrică. La construirea centralei au luat parte 17 colhozuri oare în momentul de față sînt alimentate cu energie electrică. O altă mare centrală pusă în mișcare de forța apei va trimite curent unui număr de 14 colhozuri. În această regiune se construiesc în prezent încă cîinci noi centrale hidroelectrice.

Puterea centralelor electrice sătești în U.R.S.S. este în prezent de șapte ori mai mare decît în anul 1940.

Aurul alb din Tadjikistan

Valea Vahșa din Tadjikistan... O regiune vestită în cultura bumbacului. Aici crește cel mai bun bumbac cu fibră fină. An de an Valea Vahșa dă Tării Sovietice tot mai mult „aur alb”. Anul acesta cele mai multe colhozuri de aici luptă pentru a obține în mijlociu cîte 3.500 kg. de bumbac fin la hectar.

Iată colhozul fruntaș „Hrușciiov” din raionul Kurgan-Tiubin. Acest colhoz a obținut anul trecut aproape cîte 3.400 kg. de bumbac fin la hectar, iar anul acesta nădăjduiește să obțină cel puțin cîte 4.000 kg. la hectar.

— Aceasta este tarlăua brigăzii lui Muso Iusupov, — ne spune președintele colhozului, Holmurad Turdiev, arătîndu-ne un ogor verde și neted, pe care tractoarele trec în lung și-n lat făcînd prima prașilă.

Primăvara acestui an nu a fost prielnică în Tadjikistan culturii bumbacului. Din pricina ploilor și a înghețurilor, suprafețe întinse au trebuit să fie însămînțate din nou. Pentru ca să răsară mai repede bumbacul, colhoznicii au grăpat în multe locuri semănăturile, au afi-

nat și au udat pămîntul. Aceasta a făcut ca aproape peste tot bumbacul să răsară cu 3-5 zile mai devreme ca de obicei. Acolo unde semănăturile au ieșit rare, s-au organizat numădecît însămînțări suplimentare. Această lucrare se face în aceeași vreme cu prașitul și cu afinatul pămîntului.

Cultivatorii de bumbac din Tadjikistan își propun să mențină pe fiecare hectar, în mijlociu, cîte 120-150.000 de plante. Această desime va permite să se obțină cîte 4.000 kg. de bumbac la hectar, ba chiar și mai mult.

Colhoznicii din Tadjikistan au fost cei dintîi care au aplicat metodele cele mai înaintate de cultivare a bumbacului: însămînțarea în rînduri înguste, însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat și prașila cu tractorul de-a lungul și de-a curmezișul. Ei își dau toată silința să perfecționeze necontenit metodele de cultivare a bumbacului și să sporească recolta la hectar a acestei prețioase culturi.

Cu toate ploile din ultima vreme, pe plantațiile de bumbac din Tadji-

kistan e o forfotă tot mai mare de oameni. Colhoznicii lucrează de zor la întreținerea semănăturilor și pregătesc rețeaua de irigație. În colhozul „Jdanov” din raionul Stalinabad, Mahat Safarov, cel mai bun tractorist din raion a fost cel dintîi care a ieșit la lucrările de întreținere a semănăturilor.

În aceste zile ia un avînt tot mai mare întrecerea mecanizatorilor pentru întreținerea în cursul sezonului cu fiecare tractor „Universal” a 1.500-1.700 hectare de bumbac, pentru executarea cît mai bună a lucrărilor de întreținere a culturilor. În fruntea acestei lupte îndrăgite pentru bumbac se află comunistii.

Cultivatorii de bumbac știu bine ce trebuie să facă pentru ca plantele să crească bine, pentru a obține recolte mari de bumbac. Ei știu că trebuie să execute cît mai bine lucrările de întreținere, să aplice mai multe îngrășăminte suplimentare, să facă cu grijă irigațiile, să împiedice apariția dăunătorilor culturilor de bumbac.

P. ALEKSEEV,
A. RUMIANTEV

Luleaua

de SERGH-I MUȘCHIN

Demult pe front, în iureș greu,
Eram prieten cu-n flăcău.
Stăteam adesea împreună
Scâlțați de soare și de lună,
El din luleaua lui trăgea.
Atîl de mult ținea la ea,
Că n-ar fi dat-o nimănui!
Ades ostașii-n preajma lui
Spuneau în glumă: — Măi cătană,
N-o dai? N-o cer doar de pomană!
— Hai, facem schimb! Zău hai!
Și-apoi
Îți dau ceva și mai de soi!

Iar el, zîmbind pe sub mustață:
— N-o dau pentru nimic în viață!
Trecu o zi, și încă-o zi,
Curînd războiul se sfîrși.
Soldatul cu lulea, țîn minte,
Ne-a spus vreo cîteva cuvînte:
— Hai regiment, rămii cu mine,
Măntorc acum în sat la mine!
A tras odată din lulea,
Iar trenul cum mai pufăia!
Și-apoi doar huruit de roți...
Priveam tăcuți în urmă-i toți.
Și azi luptăm scâlțați de soare
Dar nu pe tancuri! Pe tractoare!

Și vechiul meu prieten scrie
Că scoate rod bogat din glie
Că luptă-ntr-una voinicește,
Colhozu-i pururi înflorește.
Că-i un colhoz cum altul nu-i
Și că-i cu el luleaua lui !...

Și-acum să ne gîndim așa:
E oare vorba de lulea?
Și-i despre ea povestea toată?
Luleaua-i oare cea cîntată?
Hai să vă spun! N-ați prins de veste:

Luleaua are o poveste.
De ce-o purta flăcăul oare
Pe frig, pe ploaie, pe ninsoare?
De ce n-a dat-o nimănui?
De ce-i cu el luleaua lui?

Rănit în luptă, un sergent,
Prieten vechi de regiment
I-a spus: „...Îți las luleaua fie,
S-o porți în orice bătălie!”

În romînește
de M. DJENTEMIROV

De ce au pierdut laburiștii în alegerile din Anglia

Alegerile care s-au desfășurat în Anglia la 25 mai, s-au terminat cu înfringerea partidului laburist de către partidul conservator. În urma acestor alegeri pentru Camera Comunelor (parlamentul Angliei) partidul conservator a dobândit 49,85 la sută din numărul total al voturilor. (În ultimele alegeri care au avut loc în 1951, ei intruniseră 47,97 la sută din voturi). Laburiștii au intrunit 46,42 la sută de voturi, (în alegerile trecute ei aveau 48,78 la sută). În aceste alegeri partidul comunist a obținut o dată și jumătate mai multe voturi decât în ultimele alegeri care s-au desfășurat acum patru ani. Participarea la vot a fost foarte slabă. Abia 76 la sută din alegători s-au prezentat la cabinetele de vot, față de 82,5 la sută în 1951.

Cum se explică rezultatele alegerilor din Anglia? Partidul laburist a ieșit înfrânt din aceste alegeri, pentru că masele largi ale poporului britanic au văzut că în realitate nu există nici un fel de deosebire între politica laburiștilor și a conservatorilor. Conducătorii laburiștilor, trădând interesele clasei muncitoare din Anglia, susțin aceeași politică pe care a dus-o Churchill și Eden. Conducătorii laburiști nu au ținut seama de dorința arzătoare a poporului și au continuat să sprijine politica de reinarmare a Germaniei apusene și cursa înarmărilor, cu toate că cea mai mare parte a membrilor partidului s-au arătat potrivnici acestei politici. Pe de altă parte, conducătorii laburiști au arătat atunci când au condus țara, că nu pun la inimă greaua situație economică în care se găsește Anglia, scumpirea vieții, scăderea puterii de cumpărare a banilor, etc.

La rindul lor, conservatorii au speculat în aceste alegeri cea mai fierbinte năzuință a poporului englez: dorința lui de pace. Ei au bătut toba citu-i ziua de mare că dacă vor forma din nou guvernul, vor participa la o conferință internațională a celor patru mari puteri — Uniunea Sovietică, Statele Unite, Anglia și Franța.

Anii viitori vor arăta dacă partidul conservator își va duce la îndeplinire făgăduielile făcute, sau va încerca să-și bată din nou joc de voința și dorința de pace a poporului englez.

EUGEN PADUREANU

Ce înseamnă conferința internațională la cel mai înalt nivel

Răspundem întrebărilor puse de mai mulți cititori în legătură cu această problemă.

Conferințele internaționale la care participă reprezentanții țărilor interesate, sînt un mijloc de rezolvare pașnică a problemelor internaționale. Asemenea întâlniri ale oamenilor politici de seamă ai statelor, corespund deopotrivă năzuințelor popoarelor spre o pace îndelungată și trainică și principiilor dreptului internațional, așa cum sînt acestea cuprinse în Carta Organizației Națiunilor Unite și în tratatele internaționale încheiate potrivit acestei Carte. (Un asemenea tratat este Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat la Varșovia la 14 mai 1955 între cele opt țări europene ale lagărului democratic).

Asemenea conferințe se pot ține la un nivel diferit. Acest nivel depinde de calitatea persoanelor care participă la asemenea întâlniri internaționale și de importanța problemelor ce urmează să se discute. Când problemele ce urmează a se discuta sînt mai importante, atunci la conferință iau parte oameni politici cu mai multă răspundere în stat. O asemenea conferință a fost cea de la Geneva, din iunie 1954, care, în urma tratatelor purtate aci, a dus la încetarea focului în Indochina. Oameni politici care au purtat discuțiile au fost de data aceasta miniștrii afacerilor externe ai țărilor interesate în rezolvarea acestei probleme.

În sfîrșit, cînd problemele ce urmează a fi discutate sînt de cea mai mare importanță pentru pacea lumii, (cum ar fi astăzi problema germană, problema dezarmării și altele) atunci conferința internațională urmează să se țină la cel mai înalt nivel. Adică, la o asemenea întâlnire vor trebui să participe oamenii

cu cea mai mare răspundere politică în țările respective, șefii guvernelor respective. În acest sens se vorbește acum în ziare despre o conferință internațională la cel mai înalt nivel a reprezentanților celor patru mari puteri: U.R.S.S., Anglia, Franța și S.U.A., la care să se discute cele mai importante probleme interesînd pacea lumii.

În nota sa de răspuns din 26 mai 1955, trimisă guvernelor S.U.A., Angliei și Franței, guvernul sovietic s-a arătat bucuros să participe la o conferință a celor patru mari puteri. Guvernul sovietic ține să amintească însă că succesul unei întâlniri între personalitățile conducătoare în stat cere ca toate părțile interesate să năzuiască sincer spre rezolvarea problemelor internaționale care să ducă la întărirea păcii.

Așa cum se arată în nota sovietică și s-a putut vedea în discursurile ținute de Dulles și alți oameni politici americani, guvernul american nu pornește cu gînd curat la asemenea întâlniri. Trîmbițînd politica lor „de pe poziții de forță”, politica bătutului cu pumnul în masă, împrăștiînd îndoieli cu privire la reușita conferinței, cercurile cîrmuitoare din S.U.A. dovedesc că urmăresc tratative numai de ochii lumii. Ei, de fapt doresc numai discuții despre tratative. Oamenii cinstiți de pretutindeni așteaptă și cer însă ca tratativele între marile puteri să fie duse cîstit, așa cum au propus reprezentanții Uniunii Sovietice.

Calea tratatelor s-a dovedit a fi singura cale în stare să înlăture neînțelegerile aflate în lume. Prin tratative s-a putut ajunge la încetarea focului în Coreea și Indochina și încheierea Tratatului de stat cu Austria. Tratatul duse în mod sincer între marile puteri, prin respectarea principiului neamestecului în treburile interne ale altor țări, folosesc mult cauzei păcii în lume.

Prof. univ. TUDOR POPESCU
de la Facultatea de Științe Juridice din București

Note de drum din R. P. Ungară

Teatrul de stat pentru sate

Intr-o bună zi am poposit în satul Kisbér din regiunea Komárom. Nu e unul dintre cele mai mari sate din R. P. Ungară. Cuprinde în total cam 1.000 de suflete și e situat în partea de nord a țării, într-o regiune în care pămîntul nu-i prea darnic. De aceea țărani de pe aici se ocupă mai mult cu creșterea vitelor.

Țăranii muncitori maghiari, care-au trăit odinioară sub robia groșilor (foștii moșieri maghiari) luptă azi pentru înflorirea continuă a agriculturii maghiare și împotriva

uneltirilor culacilor (chia-buri).

Mi-am dat mai bine seama de acest lucru, vizitînd gospodăria agricolă colectivă „Virágzó” din satul Kisbér. În această gospodărie colectivă, peste 30 familii se ocupă cu creșterea vitelor. Succesele realizate de colectivității din Kisbér sînt însemnate. În 1950 ei aveau doar 190 ani-

mal azi peste 1.700 animale de rasă. Sînt aici colectivități ca Pareny Imre de pildă, care în toamna anului 1954 a primit drept răsplată pentru munca depusă 42.000 forinți și peste 40.000 kg. de diferite produse vegetale și animale.

Am admirat aici frumoasele construcții ale colectivei, grajdurile pentru animalele cornute, cocinile pentru porci.

Peste tot ne-a însoțit preșe-

dintele Iozsef Hodetz. În timpul vizitei, un copil s-a apropiat în fugă de președintele. Acesta l-a ascultat și apoi ne-a tîlmăcit rîzînd: „Teatrul pentru sate din Budapesta dă azi spectacol pentru noi”.

„Au venit artiștii din Budapesta”. Aceste vorbe le auzi azi destul de des în multe sate din Republica Populară Ungară.

Inițiat în 1951, teatrul de stat pentru sate din Budapesta a sărbătorit de curînd cel de-al 7.000 le-a spectacol. Peste două milioane de spectatori, toți țărani muncitori au asistat la spectacolele acestui teatru. Cei 400 de artiști prezintă cîte 2.400 spectacole pe an în satele maghiare.

În repertoriul teatrului de stat pentru sate, figurează piese ale scriitorilor străini și maghiari. Piesa scriitorului maghiar Urbán Ernő, laureat al premiului Kossuth, intitulată „Botezul de foc”, a fost prezentată de peste 300 ori.

În ziua aceea, artiștii teatrului de stat pentru sate au prezentat la Kisbér comedia „De-a v-ați ascunselea” a scriitorului maghiar Csizmarek Máttyás.

În sală erau peste 500 de oameni. Lîngă mine stătea colectivistul Kocsis Sandor unul dintre fruntașii gospodăriei colective. Kocsis Sandor ca de altfel toți țărani muncitori maghiari, în trecut a avut o viață zbuciumată. Pe atunci abia putea să-și asi-

gure de-ale gurii pentru el și pentru ai casei. Habar n-avea ce e acela teatru.

În ziua cînd am fost împreună la spectacol (aprilie 1955) Kocsis Sandor îmi spunea că este al 24-lea spectacol de teatru pe care-l vede. A îndrăgît mult teatrul și pe artiștii care vin să dea spectacole la sate. Cu toate că are peste 40 de ani, Kocsis Sandor joacă azi în piese de teatru alături de tinerii artiști amatori din satul lui. Și după cum am aflat apoi, e unul dintre cei mai harnici, de multe ori fiind un exemplu pentru cei tineri.

Cîtă dragoste are pentru teatru Kocsis Sandor, am putut să-mi dau seama după ce s-a terminat spectacolul de teatru dat de artiștii din Budapesta. Un grup de tineri artiști din echipa de teatru a satului, s-a dus după spectacol la directorul de scenă al teatrului de stat pentru sate, Ascher Oszkár, rugîndu-l să dea artiștilor amatori cîteva îndrumări în legătură cu punerea în scenă a unei piese noi. Directorul de teatru a zăbovit multe ceasuri în acea seară în satul Kisbér, pentru a îndruma artiștii amatori.

Astfel de înfăptuiri se pot înfîlți numai într-un regim de democrație populară, unde oamenii muncesc și trăiesc liberi, unde se pot bucura de toate binefacerile culturii.

STAN VLAD

Fiecare pas, fiecare figură a dansului arată grația și măiestria artiștilor Ansamblului Popular de Stat pentru sate din R.P. Ungară.

ALBINA

CHIABURUL: — Ce plecați mă, așa cu noaptea-n cap, ori ați găsit vreo comoară pe câmp?
 ȚĂRANUL MUNCITOR: — Da, sintem pe urmele ei! Ai să vezi tu la cules.

EPIGRAMĂ

Chiaburii Marin Miloș, Gh. Ivănescu și alții, din comuna Grădinele, raionul Caracal, nu și-au plivit încă grînele:

După ce citește vestea
 Lumea poate să rețină
 Că-n Grădinile acestea
 Se găsește și... neghină.

(După corespondența trimisă de D. Florea).

Ghicitoare

Trei sute de frați,
 Galbeni-roșcași,
 Pe-un băț adunați.
 Din ei, peste noapte,
 Ți-o da vaca lapte,
 Și ouă, găina,
 Iar porcul, slîmîna.

(Ștulețele de porumb)

Guvernul de la Bonn cheltuiește o mare parte din buget pentru întreținerea trupelor americane de ocupație:

Bonn-ul a-nghițit papara,
 Căci yankeii, cu încetul,
 După ce-ocupară țara
 Ii ocupă și... bugetul.

Generalii slugoiului american Clan Kai-și sint acuzați de delapidări de bani:

Generalii lui de paie
 S-au schimbat în acești ani,
 În trecut, mînceau bătaie
 Și acum, mîncă... bani.

În Mexic s-a produs un nou val de crime comise de tineri, ca urmare a filmelor polițiste americane:

Iși rîd groparii azi în barbă
 Pe plaiurile mexicane;
 Vor face iarăși bună treabă,
 Căci... vin noi filme-americane.

Ocupînd insula Taiwan, imperialiștii americani cheltuiesc sume uriașe de dolari pentru înarmarea clicii lui Clan Kai-și pripășită ac.

Pușculiță americană în Taiwan

(Desen de B. EFIMOV din „Crocodil”)

De ce nu se vede armamentul american?

De curînd, Clarie Booth Luce, ambasadoarea S.U.A. în Italia, a inspectat cîteva porturi italiene. Într-unul din porturi, ambasadoarea a vrut să vadă ultimul transport de armament sosit din Statele Unite ale Americii.

i-a spus secretarul ei care o însoțea.

— De ce? s-a mirat ambasadoarea.

— Apa mării e tulbure și nu puteți vedea prin ea locul unde zace armamentul nostru aruncat de docherii italieni.

— Din păcate, nu-l puteți vedea!

Radio Albina

Atențiune, atențiune! Incepem emisiunea noastră cu:

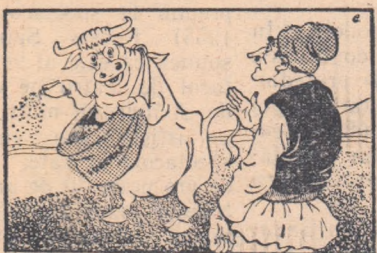
Muzică cerută de ascultători. Transmitem un cîntec de leagăn, cerut de conducerea cooperativei și cei de la sfatul popular al comunei Lunca Mureș, raionul Aiud. De altfel, acum, în timpul campaniei agricole, dîștii știu să doarmă și fără cîntec de leagăn... Ba, au somnul atît de adînc, că nici nu se simchisesc de repararea celor 55 prășitori stricate, aflate în comună. Nu le urăm vise frumoase, pentru că deșteptarea va fi urîtă, cînd vor vedea semănăturile năpădite de buruieni.

Noutăți literare. Transmitem ultimele noutăți literare din comuna Dănești, raionul Tg. Jiu... Rectificăm: nu le mai transmitem. În comuna Dănești, noutățile literare nu trebuie transmise; trebuie... despachetate și scoase din magazia în care au fost aruncate. Apoi, trebuie duse la bibliotecă. Nu de alta, dar de cînd zac în magazie, noutățile s-au... învechit!

(După o corespondență trimisă de I. Sbirciog)

Grija lui Duman

În unele comune s-a tărăgănat mult însămînțarea loturilor zootehnice.

Țăranul: — Ce faci Dumane aici? Ce s-a întimplat cu tine?

Taurul: — Dacă nu se îngrijește nimeni de noi! M-am apucat eu să semrîn lotul zootehnic, pentru că nu vreau să mor de foame la iarnă!

Întîmplările lui MOȘ-ARDEI

Ziaristii către moș Ardei:
 Auzit-am că pe-aici
 Mai sînt vreo zece voinici
 Care încă nu știu carte
 — Hai la ei, că nu-s departe!

Dacă dumneavoastră vreți
 Vă duc la analfabeți,
 Da' vă rog frumos, în dar
 Să le dați chipu-n ziar.

Ia priviți! Mîncă-i-ar moșu'
 Au obrazul gras și roșu.
 Dumnealor sînt — mi-i vedeți? —

Singurii analfabeți,
 Doi-trei ani îi mai desparte
 Si-o să nvețe și ei carte.